

Bikor

Sinonimi:

Bikores

Sorta je bila v Sortno listo Jugoslavije oz. v takratni Seznam tujih sort kmetijskih rastlin prvič vpisana leta 1973 s čimer je bilo tej takrat novi tuji sorti, požlahtnili so jo pri nizozemski semenarski hiši Bejo Zaden v 60-ih letih 20. stoletja, dovoljeno pridelovanje na območju Slovenije. Sorto so v Odločbi o dovolitvi vpeljave v proizvodnjo opisali kot: *»...oblika korena: okrogla, barva mesa: temnordeča brez svetlih prstanov, rast korena: bolj nad zemljo, kvaliteta korena: boljša kot pri standardih.«* Sorto je takrat tržila Semenarna Ljubljana. Zaradi svoje kakovosti (visoke vsebnosti sladkorjev in barvil) se je v pridelavi hitro razširila in kmalu postala vodilna sorta za predelavo tako v sok kot za vlaganje pa tudi za barvila. Večina takratnih predelovalnih obratov v Sloveniji je v svojih internih pravilnikih še sredi 90-ih let prejšnjega stoletja odkup pogojevala prav s to sorto (ETA-Kamnik, Kolinska, ETOL).

Rastline so srednje bujne rasti. Zeleno rdeče obarvani listi s srednje rdeče obarvanimi žilami in rdeče obarvanimi peclji rastejo pol pokončno. Najmanj polovica korena raste nad zemljo. Koreni so okroglasti, od zunaj vijolično rdeče obarvani in blago plutasti. Meso korena je temno karminasto rdeče, kolobarji so nekoliko svetlejše barve. Sorta je odporna na uhajanje v cvet tudi pri zgodnejši setvi.

Ker je sorta razmeroma odporna na uhajanje v cvet jo lahko sejemo že v aprilu. Pri zgodnjih setvah so koreni debelejši, a slabše obarvani, pri poznih setvah (v juniju), pa so koreni, še posebej če nimamo urejenega namakanja, drobni. Ob kasnejšem spravilu je kakovost korenov (vsebnost sladkorjev in barvil) slabša. Za optimalno razmerje med kakovostjo korenov (visoka vsebnost sladkorjev in barvil, ter sprejemljiva vsebnost nitratov) in pridelkom sorte ne gnojimo z več kot 150 kg/ha N. Pridelki so srednji.

Sorta je primerna tako vlaganje kot za predelavo v sok in barvilo. Odlikuje jo visoki vsebnosti suhe snovi, saharoze in rdečega barvila betanina.

